IOHANNES IANUENSIS DE BALBIS (UNVOLLSTäNDIG)

Entstehungsort unbestimmt, 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35422
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

in diuisis potestijs contingit esse peccm
2 no solu in voluntate. Omne aut sub
iecto peccti e. eoquo i est homo peccati
susceptibilis. Et q homo ita est susceptibilis culpe. n fm q e dns actu
u suos. Et hoc sibi competit fm q vo
luntatem hns. Sed p m subiectu pecti
e voluntas vide 2 ipsa 2 in venale
et in scandalum. Hic pt quest an
omne ipsum mortale possit vitare pc
ctu. Ad hoc pt dici q de homine du
plicat possumus loqui. Vno modo inte
gre fm statum natue corrupte vel
fm statum quidem natue integre
etia sine gra habituali potest ho
non peccare mortali nec venali
Qua pcare nihil aliud e qm rece
de ab eo q e fm nam. q homo vitare
potest in integritate nae. Non tamen
hoc potest sine auxilio dei i homo
confirmate. Quo subiecto. etia posita
in mchilo tendet. Qz istum nae
corrupte indiget homo gra habitu
ali sanatem nam ad hoc q omo a pec
to abstineat. Que quidem sanatio po
fit inpiti vita fm mentem. appetitu
ranali non dum totaliter spiritu vn
apsus ad poma. vis. oppona homis
repati dr. Ego ipe fulo mete legi
dei. carne aut legi pcti. Sn quo qui
dem statu pt homo abstine a pcto
mortali. q itone consistit. Non aut
homo pt abstine a pcto veniali pp
corruptoz interiorus appetitus.
seu sensualitatis. cuq motus sin
gulos quidem ro reprime potest
Et e hoc hnt rationem pcti 2 volun
tarij. no aut omes. q du vni re
siste mti. fortasse alius insurgt
Et q etia ro non semp pt esse p
ingul ad huiusmodi motus vitan
dos. Similiter etia anim homis
ro in quo e mortale pccm iparare
p gratiam iustificantem pt singula
pcta mortalia vitare Et fm aqd
tempus. q no e mtt q qtinue
peccet i actu. sz q diu maneat
abscq pcto mortali ee no potest
vnde Gregorius dr sup Ezechiel. Q
pccm q mox p penitentia non
dele. suo pondere ad aliud trahit
Et nigro i sentetijs dr. Q homo
p q pccm an ipsiusem pt peccare
2 pt no peccare etia q dempnabi
lis sicut dicit liber ra no. Augu
ctf dr i lib. de dicto de pfione iusti e
in fine. Et pedie quis negat nos
orare debe. ne intremq intcep
tacoz. negat aut hoc qui contendit.
ad mo peccandu gre dei adiuto
rium no esse homi necessariu. Qz
sola lege attempti. humana sufficie
volutatem. abambus oim vmo
uendu. eo ore oim anathematizan
du ee non dubito. Quad autem
deus no fecit homiez i pcctabile
dicaz i pretio tis. Pecorosus
pecus dr. pecorosus sa sic peco
ribus plenus vnde hic pecorosi
tas tatis. hunditia pecoz. Pec
ten a pecto tis. g2 hic pecten ins
instrumentu pectendi 2 tependi
q: fila telaz reddat pcta. 2 im
primat. pecten ctf dr plectrum
cithare. 2 mfeldi pubes viri vl
mlieris. Et quidem pistf. vnde
Ornag ipsmonibus pectinibus
patulis se iacet molle carentiu
pectinis ea no idz digestibilis
2 dicit a pectus. Pectino a
pecten dicit pectino as pente
coi idz pectere. Et hoc pectinatrium
rij locus ubi pectines ponuntur
Et hic pectinarius 2 hec pecti
naria qui vel que facit pectines
Et pectinarius ria rium. Pecto
pectis pcpui vel ctf pectui fm
antiquos. sz hoc mo no vtim
et raro pcpi Et fit supinu pec
tu vel ppcui Et e pectere. pectinare. pectere ornare. Pecto copo
copecto tis idz simi pectere. Depec
to tis valde vel nimium pectere
Repecto repectis idz iterq vel